

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความหมายของ “อาชญากรรม” (Crimes) ตามมุมมองของกระบวนกรยุติธรรม กระแสหลักนั้นมองว่าเป็นการละเมิดต่อรัฐ เป็นการกระทำผิดกฎหมายอาญา รัฐจึงมีฐานะเป็นผู้เสียหาย ต้องลงโทษผู้กระทำผิด โดยเหตุและผลของการกระทำ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการแก้แค้นทดแทน (Retribution) จากแนวคิดของสำนักอาชญาวิทยาดั้งเดิม (Classical School) ซึ่งเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย เป็นไปตามโทษที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ผู้เสียหายที่แท้จริงมีฐานะเสมือนนำพยานในการพิสูจน์ว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดจริง และถือว่าเมื่อได้ดำเนินคดีตามขั้นตอนของกฎหมาย ซึ่งไม่ได้ให้ความสำคัญกับความรู้สึกหรือความต้องการของผู้เสียหายที่ได้รับผลร้ายจากอาชญากรรม ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูความเสียหายที่เกิดขึ้น

กระแสสังคมโลกที่ตระหนักถึงสิทธิของเหยื่ออาชญากรรม/ผู้เสียหาย (Victim) ตามแนวคิดเรื่องกระบวนกรยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ (Restorative Justice) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ได้รับความสนใจและใช้กันอย่างแพร่หลายมากขึ้นในนานาอารยประเทศ ภายใต้กรอบแนวคิดของกระบวนกรยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ที่ให้ความสำคัญกับผู้เสียหายเป็นอันดับแรก และมองว่าอาชญากรรม เป็นการละเมิดระหว่างบุคคลต่อบุคคล ระหว่างผู้กระทำผิด (Offender) กับผู้เสียหาย (Victim) กระบวนกรยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ จึงเป็นกระบวนกรเพื่อ “ทำในสิ่งที่ถูกต้องที่สุดเท่าที่จะทำได้” โดยมุ่งไปที่การแก้ไขผลร้ายที่เกิดจากการกระทำผิด ทั้งในเรื่องของสัมพันธภาพ ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความเสียหายทางกายภาพและผลร้ายอื่น ๆ ที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิด เช่น การติดยาเสพติด การขาดโอกาสทางสังคม การว่างงาน การขาดทักษะในการทำงาน การขาดคุณธรรม และจริยธรรม เป็นต้น กระบวนกรยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มุ่งแก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง โดยให้ผู้กระทำผิดได้แสดงความรับผิดชอบ (accountable) ต่อผลร้ายจากการกระทำของเขา ให้ความช่วยเหลือและบรรเทาผลร้ายแก่ผู้เสียหายโดยตรง ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขกับการพิทักษ์สิทธิของเหยื่อมาสานกันอย่างต่อเนื่อง โดยที่เชื่อกันว่าการฟื้นฟูสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้กระทำผิด เหยื่อ/ผู้เสียหายและชุมชน และตระหนักในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดด้วยหลักการยอมรับอย่างให้เกียรติเขาเหล่านั้นสู่ชุมชน

อย่างบูรณาการ จะเป็นหนทางนำไปสู่ความสมานฉันท์ในสังคม (Social Harmony) อันเป็นเป้าหมายสูงสุดแห่งกระบวนการยุติธรรม

กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์เป็นกระบวนการยุติธรรมทางเลือกที่อาจใช้คู่กันกับกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก โดยการใช้ในงานบริการสังคม ชดใช้ความเสียหายให้แก่ชุมชน การสานสัมพันธ์ไมตรีกันใหม่ การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหาย การเลี้ยงการพิจารณาคดี ส่วนเรื่องการใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์นอกกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ใช้วิธี Victim-Offender Reconciliation Program ส่วนในเรื่องกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้แทรกในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง คือการประชุมกลุ่มครอบครัวของนิวซีแลนด์มาใช้ในนิวเซาเวลล์ ของออสเตรเลีย เรียกว่า Wagga wagga โดยใช้กับเด็กที่กระทำผิด และการที่ผู้พิพากษาอาจพิพากษาให้มีการชดใช้ความเสียหาย เช่นให้ทำงานบริการสังคม หรือพนักงานคุมประพฤติ เข้าไปมีส่วนร่วมในการชดใช้ค่าเสียหายโดยช่วยผู้กระทำผิด

กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์นั้นมีลักษณะ เป็น Win-Win situation ซึ่งผู้เสียหายเองได้ให้อภัยแก่ผู้กระทำผิด เพราะได้รับการชดใช้ความเสียหายที่เกิดจากอาชญากรรมทั้งจากผู้กระทำผิดเองหรือจากรัฐ ส่วนผู้กระทำผิดก็รู้สึกสำนึกผิดในสิ่งที่ได้กระทำการไป และยอมรับโทษ ซึ่งผู้เสียหายและชุมชนได้ร่วมกันคิดหาทางแก้ไขปัญหาวว่า จะลงโทษแก่ผู้กระทำผิดอย่างไรให้เหมาะสมให้ชุมชนมีส่วนร่วมแก้ไขฟื้นฟู และบูรณาการของผู้กระทำผิด ด้วยความสมานฉันท์คืนสู่สังคม ในกรณีของการประชุมกลุ่มครอบครัวและเยาวชนผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์นั้น ชุมชนมีส่วนร่วมกับผู้ปกครองในการสอดส่องเด็กไม่ให้กระทำผิดซ้ำ (จากเงื่อนไขการประชุมในข้อที่เด็กพึงปฏิบัติต่อข้อห้าม) ผู้เสียหายได้รับความพึงพอใจจากการได้รับการชดใช้ ความเสียหาย และให้โอกาสเด็กที่กระทำผิดกลับตัวเป็นคนดี

ในอดีตการป้องกัน ปรามปราม และบำบัด แก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในประเทศไทยยังไม่ได้มีการพัฒนา ทำให้กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนไทยยังไม่มีศักยภาพในการป้องกัน ปรามปรามและบำบัด แก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดีอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการกระทำผิด ทั้งไม่มีการพัฒนามาตรการทางเลือกที่จะยุติข้อขัดแย้ง โดยไม่ต้องนำคดีมาสู่กระบวนการยุติธรรมตามปกติหรือใช้มาตรการทางเลือกอื่นที่ดีกว่าแทนการฟ้องทางคดีอาญา และการส่งเด็กและเยาวชนเข้ารับการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูเด็กในสถาบันฝึกอบรมแบบปิด โดยที่กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนมีการนำคดีเข้าสู่ระบบยุติธรรมมากเกินไป โดยไม่เปิดโอกาสให้ครอบครัว ชุมชน เข้ามาจัดการกับปัญหา

พฤติกรรมที่มีลักษณะฝ่าฝืนกฎหมายที่ไม่รุนแรงหรือเป็นคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ บางครั้งไม่จำเป็นต้องนำคดีเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนก็ได้ ทางปฏิบัติจะส่งคดีทุกประเภทเข้าสู่ศาลเยาวชนและครอบครัว ส่งผลให้เกิดปัญหาปริมาณคดีล้นศาล เกิดปัญหาความแออัดสถานแรกรับ และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ส่งผลให้การดำเนินชีวิตตามปกติของของเด็กและเยาวชนชะงักงัน ทำให้ขาดโอกาสในการศึกษาเล่าเรียนหรือการทำงาน และไม่สามารถหางานใหม่ทำได้เมื่อเสร็จสิ้นคดีแล้ว เนื่องจากสังคมไม่ยอมรับ ถูกกีดกัน การถูกตีตรา (Stigmatization) ที่ผู้เสียหายส่วนใหญ่ก็มักจะได้รับความสนใจในการเข้ามามีบทบาทในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนค่อนข้างน้อย เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่ มักจะมีสภาพปัญหาทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ เด็กและเยาวชนจะสูญเสียความภาคภูมิใจในตนเอง เกิดความอับอาย มองตนเองเป็นผู้ด้อยค่า เป็นที่รังเกียจของสังคม ไม่ได้รับการพัฒนาตามวัย กลายเป็นบุคคลชายขอบหรือด้อยโอกาส

รัฐบาลจึงมีแนวความคิดและนโยบายที่จะนำมาตราร่างเลือกอื่นที่เหมาะสมในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมาใช้ ได้แก่ มาตรการแบ่งเบาภาระคดีโดยการหันเหคดีออกจากกระบวนการยุติธรรม ที่จะนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ มาใช้ในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน ให้เป็นทางเลือกใหม่ทดแทนมาตรการหรือวิธีการดั้งเดิม ด้วยวิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน (Family and Community Groups Conferencing) ในการแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชนที่กระทำผิด ในขั้นก่อนพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัว โดยมี พ.ร.บ. จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 เป็นกฎหมายรับรองมาตรการดังกล่าว ภายใต้มาตรา 63 ทำให้กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนนำเอาวิธีการประชุมกลุ่มและครอบครัวและชุมชนมาใช้ในการแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชนที่กระทำผิดได้อย่างราบรื่น โดยกำหนดหลักเกณฑ์ที่นำมาใช้กับคดีที่อัตราโทษจำคุกตั้งแต่ 3-5 ปี สำหรับการกระทำผิดครั้งแรก เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะต้องรู้สึกสำนึกและรับสารภาพ ผู้เสียหายยินยอมให้มีการชดเชย นอกจากนี้ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดต้องเป็นเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาส่วนตัว มีปัญหาครอบครัวน้อย หรือไม่มีปัญหาเลย เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะต้องมีศักยภาพและสามารถที่จะบำบัดแก้ไขกลับตนเป็นพลเมืองดีได้ เช่น เป็นนักเรียน หรือทำงาน รวมทั้งครอบครัว โดยเฉพาะบิดามารดา หรือผู้ปกครองจะต้องมีแผนการแก้ไขที่ชัดเจน ส่วนประเภทคดีจะต้องไม่ใช่คดีนโยบายหรือคดีที่ไม่รุนแรง ซึ่งจะใช้เป็นเกณฑ์สำหรับนำมาพิจารณาในการนำวิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนมาใช้ซึ่งได้ทำการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนมาแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 มีสถิติดังนี้

ตารางที่ 1.1

สถิติเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ที่เข้าร่วมประชุมกลุ่มครอบครัว
และชุมชนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2550

ปี พ.ศ.	จำนวนเด็ก และเยาวชน กระทำความผิดที่ ถูกจับทั้งหมด (คน)	อัตราโทษ ไม่เกิน 5 ปี (คน)	เห็นสมควร เสนอใช้ ม. 63(คน)	จำนวนเด็กและ เยาวชนกระทำความ ผิด ที่ได้เข้าร่วม ประชุมกลุ่ม ครอบครัวและ ชุมชน (คน)	จำนวนเด็กและ เยาวชนที่กระทำความ ผิดซ้ำภายหลัง เข้าประชุมกลุ่ม ครอบครัวและ ชุมชน (คน)
2547	4,731	1,029	243	218	5
2548	4,536	1,517	361	325	7
2549	4,623	1,864	240	170	0
2550	4,713	1,835	133	133	3
รวม	18,603	6,263	977	846	15

ที่มา: กลุ่มงานสถิติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร

ดังนั้น การมีแนวทางการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ที่มีประสิทธิภาพและสามารถช่วยแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดให้สัมฤทธิ์ผลได้นั้น เป็นสิ่งที่สำคัญ ต่อการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน เพราะเป็นปัจจัยหลักในการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ให้กลับตนเป็นพลเมืองดีได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างผาสุก ไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีกซึ่งแนวทางการพัฒนาการประชุมกลุ่มครอบครัวในด้านต่าง ๆ นั้นเป็นสิ่งแรกที่ต้องทราบและนำไปปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง เพื่อแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดให้มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

เด็กและเยาวชน คืออนาคตของชาติที่จะนำพาและพัฒนาชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ซึ่งโดยธรรมชาติแล้ว เด็กและเยาวชนเป็นผู้บริสุทธิ์และอ่อนแอ มักได้รับผลกระทบมากกว่าใครในทุกสถานการณ์รุนแรง สังคมต้องมีความพร้อมที่จะดูแลเด็กและเยาวชนให้มีความปลอดภัย และให้โอกาสแก่เขาที่จะเติบโตอย่างมีคุณค่า โดยต้องจัดลำดับความสำคัญไว้เหนือสิ่งอื่นใด หากเด็กและเยาวชนเติบโตอย่างมีคุณภาพแล้ว จะสามารถพัฒนาชาติให้เจริญก้าวหน้าได้

ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนับวันจะเพิ่มขึ้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้สถาบันครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป จนเกิดปัญหาในการอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์และความผูกพันภายในครอบครัว ทำให้สถาบันครอบครัวอ่อนแอลง ทำให้เกิดปัญหาสังคมด้านต่างๆ ตามมาไม่ว่าจะเป็นปัญหาการกระทำผิดในกลุ่มเด็กและเยาวชน หรือปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรง

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร มีภารกิจหลักในด้านการสืบเสาะประมวลข้อเท็จจริงคดีอาญา คดีครอบครัวและกำกับดูแลรักษาทรัพย์สินและสิทธิประโยชน์ของผู้เยาว์ตามคำพิพากษาด้านการควบคุม ดูแล บำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา พฤตินิสัยและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนทั้งระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาคดี และภายหลังปล่อย ด้านกิจกรรมชุมชน และประสานความร่วมมือ เพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็กปฏิบัติงานร่วมกัน หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ซึ่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร ได้มีการจัดประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน เพื่อแก้ไข ฟื้นฟู เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ตามมาตรา 63 แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งการประชุมกลุ่มครอบครัวนี้เป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ และได้ดำเนินการตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 แล้ว จนกระทั่งปีปัจจุบันมีสถิติในการเข้าร่วมประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1.2
สถิติเด็กและเยาวชนกระทำผิดที่เข้าร่วมการประชุมกลุ่มครอบครัว
และชุมชนในปี พ.ศ. 2550 จำแนกตามรายเดือน

เดือน	จำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่เข้าร่วมการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน (คน)
มกราคม	14
กุมภาพันธ์	16
มีนาคม	13
เมษายน	21
พฤษภาคม	7
มิถุนายน	13
กรกฎาคม	8
สิงหาคม	13
กันยายน	12
ตุลาคม	3
พฤศจิกายน	6
ธันวาคม	7
รวม	133

ที่มา: กลุ่มงานสถิติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง “ทัศนนะของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร” เพื่อศึกษาการนำวิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนมาใช้ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อให้ทราบถึงทัศนนะของเด็กและเยาวชนต่อการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน พร้อมทั้งแสวงหาแนวทางพัฒนาและปรับปรุงการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน อันเป็นปัจจัยสำคัญในการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ซึ่งเป็นการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดให้กลับตนเป็นคนดี สามารถออกไปอยู่ร่วมกับสังคมภายนอกได้ อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้สถานพินิจและ

คุ่มครองเด็กและเยาวชนในเขตอื่น ได้นำมาไปวางแผนพัฒนาและปรับปรุง การประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการนำวิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน มาใช้ในสถานพินิจและคุ่มครองเด็กและเยาวชน
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ในสถานพินิจและคุ่มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อแสวงหาแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงวิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตในด้านเนื้อหา ศึกษาการนำวิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนมาใช้ในสถานพินิจและคุ่มครองเด็กและเยาวชน และทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจและคุ่มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร ตลอดจนแสวงหาแนวทางในการพัฒนาการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ขอบเขตด้านประชากร ศึกษาเฉพาะเด็กและเยาวชนกระทำผิด ที่เข้าร่วมการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ในสถานพินิจและคุ่มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์ในการศึกษา

ทัศนคติ หมายถึง การแสดงความคิดเห็น หรือ ความเข้าใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งทางบวกและทางลบ ตามความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล รวมทั้งแนวการปฏิบัติหรือทำที่มีต่อสิ่งนั้น ซึ่งทัศนคติในที่นี้ หมายถึง ทัศนคติของเด็กและเยาวชนต่อวัตถุประสงค์ และวิธีการของการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจ และคุ่มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

เด็กและเยาวชน หมายถึง เด็กและเยาวชนซึ่งมาอยู่ในความดูแลของสถานพินิจ มีอายุระหว่าง 7 ปีแต่ไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์

การประชุมกลุ่มครอบครัว

และชุมชน หมายถึง การเปิดโอกาสสำหรับเหยื่ออาชญากรรมให้มีส่วนร่วมโดยตรงในการอธิบายเกี่ยวกับการกระทำผิดที่เกิดขึ้น และสามารถตัดสินใจเลือกวิธีการลงโทษเชิงสมานฉันท์ที่เหมาะสมแก่ผู้กระทำผิดเป็นการเพิ่มความตระหนักถึงความรับผิดชอบ ตามหลักมนุษยธรรมของผู้กระทำผิดอันเกิดจากการกระทำของเขาหรือหล่อนและเปิดโอกาสให้ได้แสดงความรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น ตามมาตรา 63 แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาความ ของศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534

สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก

และเยาวชน หมายถึง สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงวิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนที่นำมาใช้ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
2. ทำให้ทราบทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อหลักการและวิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร
3. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงวิธีการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน เพื่อ บรรลุผลที่เหมาะสมในการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร